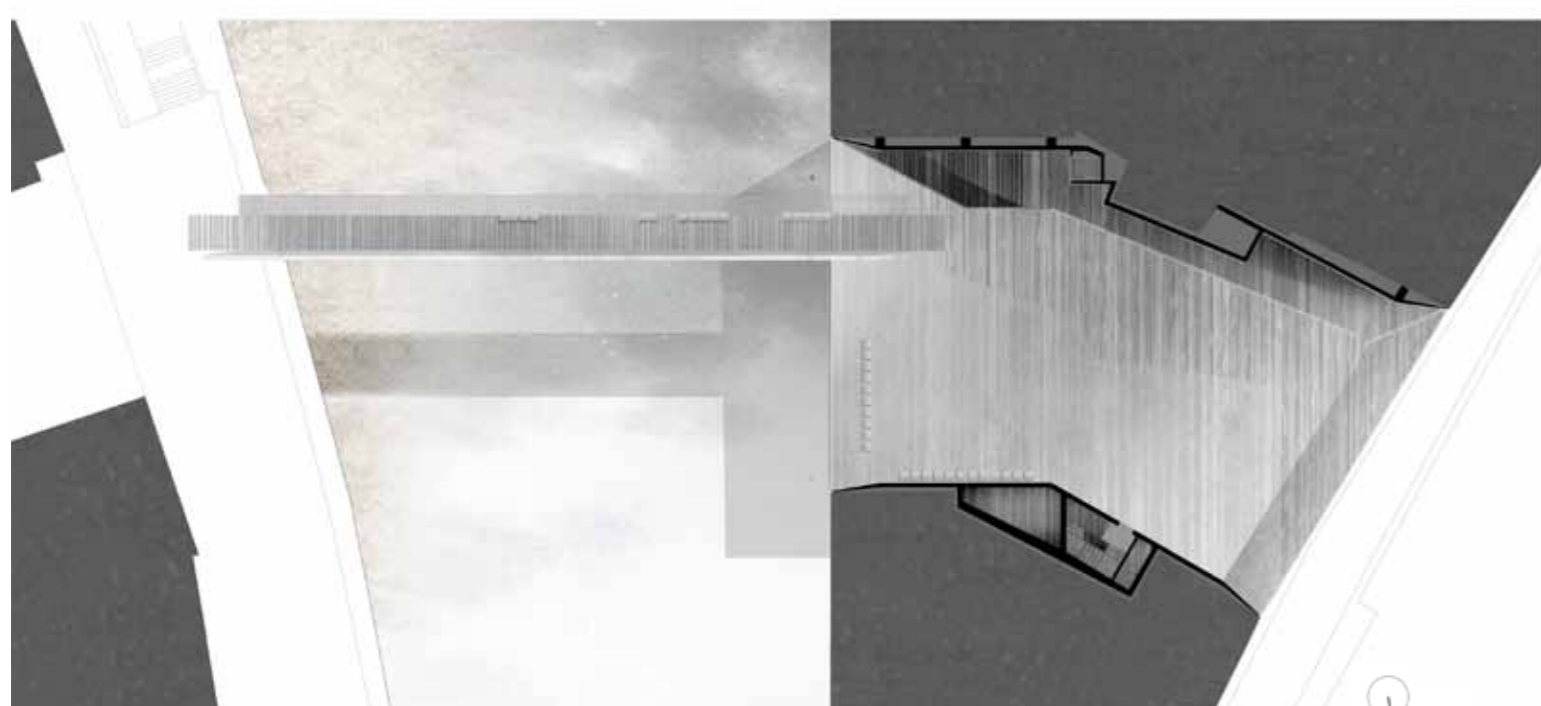
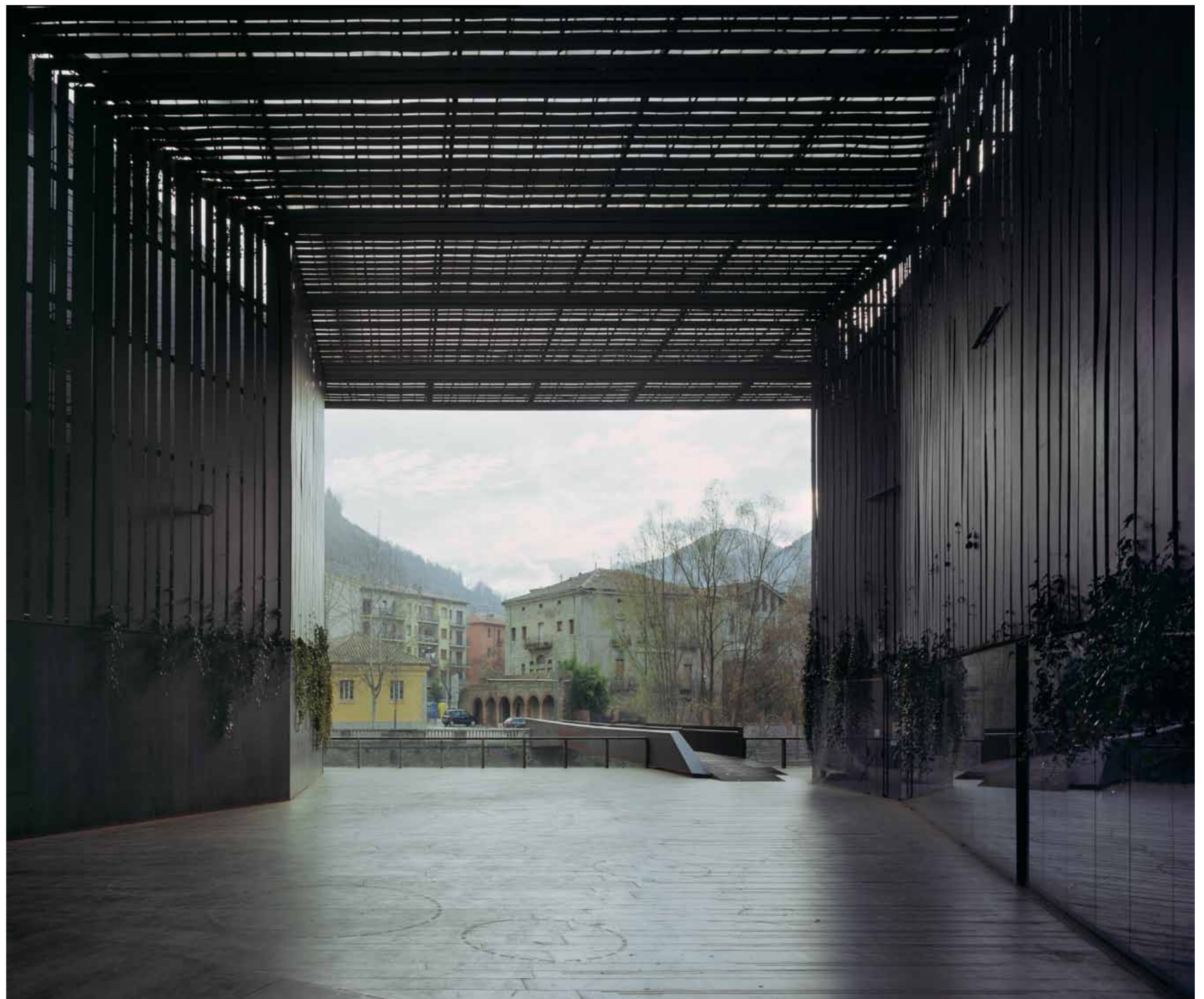

ESPAI PÚBLIC TEATRE 'LA LIRA' a Ripoll, Girona
RCR Aranda Pigem Vilalta ARQUITECTES / J. Puigcorbó

Ripoll, encreuament de dos rius el Ter i el Freser, va aprofitar l'energia dels fluxos hídrics per forjar l'acer i ser referent en la tradició de la indústria metal·lúrgica, i de la coneguda a tota Europa "Farga catalana". Recolzat sobre la muralla límit amb el riu Ter, l'antic centre cultural teatre "La Lira", més tard enderrocat, recupera el seu caràcter públic amb un espai "buit", la plaça, que evoca el gran escenari que s'omple de vida pública, lloc de confluència, lloc de sortida i d'arribada. Un espai de buit passant, conformat amb una única matèria: l'acer. Que en un registre de múltiples matisos passa de ser paviment a ser umbracle, coberta, en continuïtat amb uns vibrants costats colonitzats per l'heura i espurnes de llum. Un interior de ritmes de matèria i buit, de matèria i llum, que pauten el moviment en el discórrer per ell. Oberta al riu, com una nova porta a la qual accedir al casc antic de la població, la plaça es connecta amb l'altre costat a través d'una passarel·la, ancorada amb suavitat, es converteix en element de transició i al mateix temps en lloc d'estada, on seure és deixar-se suspendre sobre aquest flux incessant que marca el temps. El balcó sobre el Ter, que és el mur que fixa el llit, tanca un espai polivalent al qual s'accedeix des de la plaça per unes escales que baixen. Es reconquesta part de la ciutat, s'obre el buit i es converteix en espai públic. L'edifici públic crea Espai Públic, i al final l'esperit del teatre roman.